

บรรณานุกรม

กฤษดา สารตร์พันธ์. (2545). ผลการใช้โปรแกรมศึกษาความคลาดทางอารมณ์พัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระธาตุทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กรมสุขภาพจิต. (2543). การพัฒนาแบบประเมินความคลาดทางอารมณ์สำหรับประชาชนไทย

อายุ 12-60 ปี: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: วงศ์กมลโปรดักชั่น.

_____. (2544). คู่มือความคลาดทางอารมณ์. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง. (2549). เศรษฐกิจพอเพียง. วันที่ค้นข้อมูล 4 ตุลาคม 2549, เข้าถึงได้จาก

<http://www.nesdb.go.th/SufficiencyEcon/main.htm>.

คอมเพชร ฉัตรศุภกุล และ พ่องพรรดา เกิดพิทักษ์. (2544). การสร้างมาตรฐานและปกติวิสัยของ

ความคลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการແນະແນວและจิตวิทยา

การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร.

จุฑารัตน์ เหมินทร์. (2547). ศึกษาผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อความ

สอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยาบาลม่าตัวตาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จุฑามาศ แหน่งอน. (2544). ผลการให้คำปรึกษาโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อคุณค่าแห่งคน

ของเยาวชนคดียาเสพติดในบ้านเยาวชนบูรพา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต,

สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เทอดศักดิ์ เดชคง. (2542). ความคลาดทางอารมณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มติชน.

ธัญญากรณ์ ธนพานิช. (2545). ผลการให้คำปรึกษาโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อลักษณะบุรุษ

อนาคตของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นพมาศ เล็กวงศ์. (2545). ผลของกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ต่อความคลาดทางอารมณ์ของเยาวชน

คดียาเสพติด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นันทนา วงศ์อินทร์. (2543). การมีความรู้เรื่อง EQ กับการใช้ EQ. วารสารการແນະແນວและ

จิตวิทยา การศึกษา, 2(3-4), 20-24.

เบญจวรรณ ทรัพย์คง. (2547). ผลของการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อภาวะซึ่งเศร้าของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอช ไอวี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ผจงจิต อินทสุวรรณ และคณะ. (2545). การสร้างและพัฒนาตราวดปูรชานชิงอารมณ์ตามแนวพุทธศาสนาสำหรับวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพุทธกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

พวงทอง อินใจ. (2544). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อกลุ่มค่าแห่งตนของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ไพรัตน์ วงศ์น้ำ. (2540). การวิเคราะห์แฟกตอร์เรียลแบบสองตัวประกอบที่วัดช้าหนึ่งตัวประกอบ และวัดต่างกันอีกหนึ่งตัวประกอบ. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภัทรพร สิริกานุจน์. (2548). ความคลาดทางอารมณ์กับพัฒนาการทางจริยธรรม. ราชบัณฑิตยสถาน. 30(3), 606-608.

ภัตราภูช รักกลืน. (2544). ผลการใช้โปรแกรมผู้ก่อความคลาดทางอารมณ์กับการควบคุมตนเองต่อความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสูรสกัดวิทยาคม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรรณา ไชยสุวรรณ. (2545). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อกวนท้อแท้ของนักเรียนพลตรัม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วันนา ถิรพุทธิชัย. (2544). ผลการใช้โปรแกรมผู้ก่อความคลาดทางอารมณ์และการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและการณ์ต่อความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิชุดา บำรุงยศ. (2544). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อความวิตกกังวลเกี่ยวกับความตายของผู้ป่วยเอดส์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). เข้าร่วมกิจกรรม (EQ): ดัชนีวัดความสุขและความสำเร็จของชีวิต. กรุงเทพฯ: เอกชเปอร์เน็ท.

ศิริลักษณ์ พิฒพาทาย. (2545). ผลการใช้โปรแกรมผู้สอนความคลาดทางอารมณ์เพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ ลดความก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากการบครัวແຕกแยก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เศรษฐกร มงคลชุ่งคุรุค. (2546). ผลของการฝึกการแสดงออกที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาความเชื่ิอวิจฉาดทางอารมณ์ด้านความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

สุภารณ์ กอเจี้น. (2548). ผลของการใช้โปรแกรมแนะนำเพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมเด็จ สุขสมบูรณ์. (2546). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อความเครียดของสามเณรนักศึกษามหาวิทยาลัยมกราชวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา

สุรภิ หนูเรียงสาย. (2544). ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มและโปรแกรมการฝึกความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนเพชรรักษ์มารดาวิทยา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดับบบที่ 10. วันที่ค้นข้อมูล 4 เมษายน 2550, เข้าถึงได้จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=62>.

อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส: NLP: Neuro Linguistic Programming. ชลบุรี: ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.

อัจฉรา ภักดีพินิจ. (2545). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อคุณค่าแห่งตนของนักเรียนที่ถูกผลกระทบทางเพศ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อัจฉรา สุขารมณ์ และ อังศินันท์ อินทร์กำแหง. (2548). ประมวลและสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับ
อิควิตี้ในประเทศไทย: รายงานการวิจัยฉบับที่ 101. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพุทธกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อารียา คุหา. (2546). แรงจูงใจและการมรณ์. ปีตตามนี: ภาควิชาการແນະແນວ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปีตตามนี.

Barcman, J., Stein, S., Campbell, K., & Satarenious, G. (2000). Emotional intelligence in the
collection of debt. *International Journal of Selection and Assessment*, 8(3), 176-182.

Bar-On, R. (1997). *The emotional quotient inventory (EQ-I): Technique manual*. Toronto:
Multi-Health Systems.

_____. (1998) *Facilitator's resource manual*. New York: Multi-Health Systems.

Curtis, L. S. (2000). Assessing the attainment of guidance outcomes related to development
of emotional skills and improved self-concept. *Dissertation Abstracts International*,
60(8), 2812A.

Cooper, R. K., & Sawaf, A. (1997). *Executive EQ: Emotional intelligence in leadership and
organization*. New York: Grosser/ Patnum.

Dilts, R. (1999). *The NLP pattern of the month: Anchoring*. Retrieved December 15, 2006,
from <http://www.nlp.com/Articles/artic28.htm>.

Fact sheet: Thorndike. (n.d.). *Emotional and emotional intelligence*. Retrieved November 26,
2006, from <http://trochim.human.cornell.edu/gallery/young/emotion.html>.

Gibbs, N. (1995). The EQ factor. *Time*, 146(14), 60-68.

Goleman, D. (1998). *Working with emotional intelligence*. New York: Bantam Book.
_____. (1995). *Emotional intelligence: Why it can matter more than IQ*. New York:
Bantam Book.

Hein, S. (n.d.). *Developing Emotional Intelligence*, Retrieved November 26, 2006, from
<http://www.eqi.org/summary.htm>.

Howell, D. C. (1999). *Fundamental statistics for the behavioral sciences* (4th ed.). Pacific
Grove, CA: Brooks/Cole.

_____. (2007). *Statistical methods for psychology* (6th ed.). Belmont, CA: Wadsworth.

Kirby, D. (1999). *The NLP FAQ and Resource*, Retrieved November 27, 2006, from
<http://www.rain.org/~da5e/nlpfaq.html>.

- Krinsky, R. E. (1997). Children of alcoholics/substance abusing parents: Delay of gratification, achievement motivation, and aggression. *Dissertation Abstracts International*, 57(7), 4713B.
- Lam, L. T., & Kirby, S. L. (2002). Is emotional intelligence an advantage? An exploration of the impact of emotional and general intelligence on individual performance. *The Journal of Social Psychology*, 142(1), 133-143.
- Mayer, J. D., & Cobb, C. D. (2000) Educational policy on emotional intelligence: Does it make sense? *Educational Psychology Review*, 12(2), 163-183.
- Menhart, S. F. (1999). Emotional intelligence: An alternative explanation of career success. Development of a multi-componential theory of emotional intelligence and its relationship to interview outcomes. *Dissertation Abstracts International*, 59(7), 3748B.
- Merlevede, P. E. (1999). *The field of neuro-linguistic defined*. Retrieved December 15, 2006, from [http://www.ourwold.compuserve.com/homepages/Patrick M/nlpfaq.htm#presupposition](http://www.ourwold.compuserve.com/homepages/Patrick%20M/nlpfaq.htm#presupposition).
- O' Connor, J., & Seymour, J. (1993). *Introducing neuro-linguistic programming*. London: The Aquarian Press.
- Sabandal, A. K. (1997). *Visual-kinesthetic dissociation, global anchoring and global unconscious reframing: Effects on same-sex performance of homosexual*. Unpublished doctoral dissertation, De La Salle University, Manila, Philippines.
- Salovey, P., & Mayer, J. D. (1990). Emotional intelligence. *Imagination Cognition and Personality*, 9, 195-211.
- Stein, S., & Book, H. (2001). *The EQ edge: Emotional intelligence and your success*. London: Kogan Page.
- Villar, I. V. G. (1997). *Hope through magic*. Manila, Philippines: Peimon Press.
- Winer, B. J., Brown, D. R., & Michels, K. M. (1991). *Statistical principles in experimental design* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.